

（三）（四）（五）（六）（七）（八）（九）（十）（十一）（十二）（十三）（十四）

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΒΛΕΜΜΙΔΟΥΣ

εκλογη

*Ἐκ τῆς Δαβίτικῆς βίβλου συλλεγεῖσα καὶ τεθεῖσα ἀρμοζόντως ἐκάστη
έορτὴ τοῦ χρόνου.*

Ψάλλεται πρώτων τὸ Αἰνεῖτο τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔπει-
τα, οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τυχούσης ἐστρῆς σημαωθέντες σίχοι.

Δοῦλοι Κύριον· Ἀλληλούϊα.

Αινεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύρου· Ἀλληλούϊα.

Οἱ ἐσώτεροι ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν· Ἀλληλ.

Aἰνεῖται τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.

Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἵτε καλόν·

Οτι τὸν Ιακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.

Ἴστραγήλ εἰς περιουσιασμὸν ἔαυτῷ.

"Οτι εγώ εγνωκα, οτι μέγας ὁ Κύριος.

Kai ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.

Πάντα, ὅσα ηθέλησεν ἐποίησεν ὁ Κύριος,

Ἐν τῷ οὐραῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ἐν ταῖς Γαλάξιαις, καὶ ἐν πάταις ταῖς ἀρύσσοις.

Αλάγων νερέλαις, ἐξ ἑσχάτου τῆς γῆς.

Αἱραπᾶς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.

Οὐ ἔξαγων αὐέμους ἐκ Θησαυρῶν αὐτοῦ·

Ως ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου.

Αὶ πὸν ἀνθρώπου ἔως κτήνους.

Εἴκαπέσειλε σημεῖα, καὶ τερατα, ἐγ μέσῳ σου Αἴγυπτε.

Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πάσῃ τοῖς δούλοις αὐτοῦ,

Οὓς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,

Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς,

Τὸν Σηὴὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων,

Καὶ τὸν Ὑδαίαν βασιλέα τῆς Βασάν,

Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χανᾶν.

Καὶ ἔθωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.

Κληρονομίαν Ισραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κύριε, τὸ ὄνομά τοι εἰς τὸν αἰώνα·

Καὶ τὸ μυημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·

Οὐτὶ κρίνετε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,

Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Τὰ εἰδῶλα τῶν ἔθνῶν ἀργύρων καὶ χρυσίου, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.

Οὐ φθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄφουσι.

Ωτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.

Οὐδὲ γάρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ σώματε αὐτῶν.

Οἵμοιοι αὐτοῖς γένεντο οἱ ποιοῦντες αὐτά.

Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες επ' αὐτοῖς.

Οἶκος Γεραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἶκος Αἴρων εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἶκος Δεῦ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Εὐλογήτος Κύριος ἐκ Σιωὼν ὁ κατοικῶν Γερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ἀλληλούια· ὅτι εἰς τὸν αἰώνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀλληλούια.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούια· ὅτι εἰς τὸν αἰώνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀλληλούια.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ.

Τῷ ποιήσαντι τοὺν οὐρανὸν ἐν συνέσει·

Τῷ σερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων·

Τῷ ποιήσαντι φωτὰ μεγάλα μόνῳ.

Τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας·

Τὴν Σελήνην, καὶ τοὺς Αἱρέας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός·

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν,

Καὶ ἔξαγαγόντε τὸν Γέρασῆλ ἐκ μέσου αὐτῶν,

Εὐ χειρὶ κραταιῷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.

Τῷ καταδελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις·

Καὶ διαγαγόντι τὸν Γέρασῆλ διὰ μέσου αὐτοῦ,

Καὶ ἐκπινάκαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς Σαΐλασσα ῥυμά·

Τῷ διαγαγόγύτι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρόμῳ·

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεράδοις,

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούσις·

Τὸν Σηήναν βασιλέα τὸν Αἱμορράινον,

Καὶ τὸν Ωγύ βασιλέα τῆς Βασάν.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομάν·

Κληρονομίαν Γέρασῆλ δούλῳ αὐτοῦ.

Οὕτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος;

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Οὐδὲν τροφὴν πάσῃ σαρκὶ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς ὑπερευθόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Σεπτεμβ. η.

Τῆς πραότητος αὐτοῦ. Άλληλονīα.

Μνήσθητε, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ· Άλληλονīα.

Ω̄ς ὅμοσε τῷ Κυρῷ, ἥσκατο τῷ Θεῷ Γακώβ. ἀλληλούϊα.

Εἰ εἰπελεύσομαι εἰς σκήνωμα σίκου μου, εἰ καταβήσομαι ἐπὶ κλῖνῆς ἔρωμνῆς μου,

Εἰ δόσω ὑπὸν τοῖς ὄφιμοις μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νικαγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν.

Εἴς οὖς ἄφρον τόπου τῷ Κυρῷ Θεῷ Γακώβ.

Ἴδού γηρούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφρατᾷ.

Εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὁρμοῦ.

Αὕτη η πύλη τοῦ Κυρίου, σίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ η πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ο' Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ω̄μοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Οὐτε ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετάστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐστῶ.

Ω̄ς δε κατοικήσιο, διτε ἥρετασάμην αὐτὴν.

Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίσος.

Α' γωσύνη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγίασματι αὐτοῦ.

Α"γιος ὁ ναός σου Θαυμασός ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῷ οἰκώ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄντος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Διὰ τούτο λαοὶ ἔξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰώνα, καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Δόξα, καὶ νῦν Άλληλούϊα.

Εἰς τὴν Σεβάσμιον ὑψωσιν τοῦ Τύμπου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Σεπτεμ. 14.

Toὺς πολεμοῦντας με. Ἀλληλούϊα.

Δίκαστον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντας με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας με· ἀλληλούϊα.

Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυροῦ, καὶ ἀνάγῃ εἰς τὴν βούθειάν μου· Ἀλληλούϊα.

Ἐκχειν ῥομφαῖαν, καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς ταῦτα προσώπου σου, Κύριε.

Ως ὄπλῳ εὐδοκίᾳ ἐξεφόνωσας ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ἀνέβης εἰς ὑψος ἡχμαλώτευσας αἱχμαλωσίαν.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Τοῦ γυῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Εἰδόθαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔσησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ἔκλα τοῦ δρυμοῦ.

Οὐδὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σχολάσσατε καὶ γυῶτε, ἵτε ἐγώ εργαζόμενος ὁ Θεός.

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Τῷ φούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτούς, ὅτε ἄγιος ἐστι.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ πολμανούν αὐτούς, καὶ ἐπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰώνος.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸν Αἴγαν καὶ ἐνδοξὸν Αἴποσολον Γωάννην τὸν Θεολόγον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς
Αἴποσολους.

Τὸ σερέωμα· Ἀλληλούϊα.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήπειν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ σερέωμα· Αλληλούϊα.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάτα σου, Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ
ἀγίων· Αλληλούϊα.

Αὐτὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ νοῖσσου.

Κατασήπεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἄρχοντες λαῶν συνήρθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Αἴραδμ.

Οἵτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Αὐτὸν ανατολῶν ἥλιον μέχει διώρμῳ αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ἐγένανταί αἱ ἀσραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ.

Αὐτήγεισιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἄρχοντες Γούδα ἡγεμόνες αὐτῶν.

Ἄρχοντες Ζαρθουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἐβασιλεύσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη.

Οἱ Θεοὶ ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

Μέγας καὶ φοβερός ἐσιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦς

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Αὐταγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πάσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάτα αὐτοῦ.

Ἐγέπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασιλεύεται· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ητίς οὐ σα-
λευθῆπεται.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐκῆλθεν ὁ φρέσχος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ἕρματα

αὐτῶν.

Ἐθέστο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτοῦ.

Ἐδώκεν αὐτοῖς χώρας ἔθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

Γέπεταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν·

Εἴκελέξατο ἡμῖν τὴν κληρόνομίαν ἑαυτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταιώσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός.

Δοξα, καὶ νῦν Αἰληλούϊα.

Εἰς τὸν ἄγιον Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς μάρτυρας.

Καὶ Δύναμις· Ἀλληλούϊα.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὔρουσαις ἡμᾶς σφόδρᾳ·
Ἀλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὅρη ἐν καρδίαις
Θαλασσῶν.

Ο Θεὸς τις ὄμοιοθίστεται τοῖς; μὴ σιγῆσῃς, μηδὲ καταπραῦνῃς ὁ Θεὸς·

Οὐτε τιού σε ἐχθροὶ σου ἔχησαν, καὶ οἱ μισοῦντες σε ἦραν κεφαλήν.

Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἔσουλεύσαντο κατὸ τῶν ἀγίων σου!

Εἶπον, θεύτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτούς εξ θεούς.

Ἐθεντο τὰ θησαυρά τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.

Τὰς σάρκας τῶν δούλων σου τοῖς θηροῖς τῆς γῆς.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὥστε ὑδρῷ·

Ἐνεκάστου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογισθηκεν ὡς πρόσθετα σφαγῆς.

Ἐδοκίμασαν ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Δικληθομένιν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὄστα μου, ὠνείδεζόν με οἱ ἐχθροί μου.

Καὶ ἐγενόμην μεματιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Τοῖς Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμασός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἄγιοις αὐτοῦ.

Φάσ ἀνέτειλε τῷ δίκαιῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐψυχοσύνῃ.

Εἰς μητρόσουν αἰώνιον ἔσαι δίκαιοι.

Δίκαιος ὡς φεινῆς ἀνήρπει, καὶ ὥστε κέρδος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιάσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα

Ἐὶς τὴν σύναξιν τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων,
δυνάμεων.

Ψαλλῶσι· Ἄλληλούϊα.

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλλῶ σοι· Ἀλληλούϊα.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργούς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· Ἀλληλούϊα.

Οἱ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουσθίμ ἐμφάνηθε ἐναντίον Ἐρραιμὶ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ.

Καὶ ἐπέθη ἐπὶ Χερουσθίμ, καὶ ἐπεσάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγιων ἀνέμων.

Μή δύνης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νισάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Γδού οὐ νισάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ισραὴλ.

Οὕτε τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξασε ἐν πάταις τοῖς ὄδοις σου.

Εἴπι χειρὸν ὄφοιστε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Παρεμβαλεῖ Ἀγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ρύσεται αὐτούς.

Εξαπέσειλε Κύριος τὸν Ἀγγελον αὐτοῦ, καὶ ἔρει με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου.

Ηλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ Ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐξεφάνωσας αὐτόν.

Βολογεῖτε τὸν Κύριον πάται αἱ συνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίσιοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸς πάται οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάται αἱ συνάμεις αὐτοῦ, σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸν ἐν Ἀγίοις Πατέραις ήμῶν Ἰωάννην τὸν Χρυσόσομον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς
Ἱεράρχας.

Τὴν οἰκουμένην Ἀλληλούϊα.

Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Οἶτε γηγενεῖς καὶ οἵτινες τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πλούσιος καὶ πένης.

Τὸ σόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξαω ὑμᾶς. Πορευόμενος ἄμμινος καὶ ἐργαζόμενος δικαιούντων.

Ἄθως χερὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν φυχὴν αὐτοῦ.

Εὐγενεισάρμην δικαιούντων ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη-

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλσό σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Τὴν δικαιούσιντον σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

Τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἴπα-

Δημήσου με τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Νίφομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώω τὸ Θυσιαστιόν σου, Κύριε.

Τοῦ ἀκεύσατέ με φωνῆς αἰνέσσων σου καὶ μηγύγασθε πάντα τὰ θαυμάσιά σου,

Κύριε, ἥράπητα εὐπρέπειαν σέκου σου, καὶ τόπον σκηνωμάτως δέξησον.

Εἶπο τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμάρτανούσι μὴ ὑφάντε φέρατε.

Οὐκ ἔκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

Εὑμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθήσω.

Στέμα δικαίου μελετήσει σορίαν, καὶ ἡ γλώσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίτιν.

Οὐ νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὑποσκελισθήσεται.

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐν κρίσει.

Αὐτὸς ἀκοής πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Εὐρραβήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἀλπεῖ ἐπ' αὐτοῦ.

Δίκαιος ὡς φοινὶς ἀνήτει καὶ ὥστε κέδρος ἡ ἐν τῷ Διδάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ήμῶν ἔξανθήσει.

Οἱ ἵερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιούσινην, καὶ οἱ ὅστις σου ἀγαλλιάσονται.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων αἰνέσσονται.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

εποιοι εἰς τὴν εἰσόδου τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου. Νοεμβ. καὶ

Ἐν ὄρει Ἀγίῳ αὐτοῦ· Ἀλληλούια.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ· Ἀλληλούια. οὐδὲ μήτε γενεσιονατική βατοπολεμοτάτη πολεμεῖ ἐπειδὴ πολεμεῖ πολεμούσα Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μηδένα γενεσιονατικήν εἶναι, εἰς τὸν πόλειν τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. πολεμεῖ πολεμούσα τοῦ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Εὐτρόπειον πολεμεῖ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ο' Θεός ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντελαμβανηται αὐτῆς. γενεσιονατική Ο' Θεός θεμελιώπειν αὐτήν εἰς τὸν αἰώνα. πολεμεῖ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ηγίαστος τοῦ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίστος. πολεμεῖ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Αγίωστήν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐν τῷ ἀγίασματι αὐτοῦ. πολεμεῖ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Αγίος ὁ ναός σου Σωματός ἐν δικαιοτάνῃ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. πολεμεῖ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. πολεμεῖ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Παρέστη ἡ βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἵματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη. πολεμεῖ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Αἴκουπον θύγατρε, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατέρός σου, καὶ ἐπιθυμήσεις ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. πολεμεῖ πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Τὸ πρόσωπόν σου λατανεύσουσιν οἱ πλόύσιοι τοῦ λαοῦ. πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς Συγατρός τοῦ βασιλέως ἔσωθεν. πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Εὐ κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη. πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Α' πενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὄπισθι αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίους αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Α' πενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἀγαλλιάσεις ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Μνησθήσομαι τοῦ ὄνοματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Διὰ τούτο λαοὶ ἔξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰώνα καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος. πολεμούσα τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούια.

Εἰς τὸν ὄσιον Πατέρα ἡμῶν Σάββαν, καὶ εἰς τοὺς λαπούς Ὀσίους.

Τῆς δεήσεώς μου· Ἀλληλούϊα.

Τομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουε τῆς δεήσεώς μου· Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἔσησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου· Ἀλληλούϊα.

Γδὸν ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ νῷοισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὕγρυπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς σρουθίον μονάξιον ἐπὶ δόματος.

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.

Τὰ γόνατά μου ἡσένησαν ἀπὸ νησίας, καὶ ἡ σάρξ μου ἡλλοιώθη ὅτι ἔλεον.

Δούστω καθ' ἔκαστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσι μου τὴν σρωτήν μου βρέξω.

Ἐπλήγην ὥστε χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Αὐτὸς φωνῆς τοῦ σεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ δόσυν μου τῇ σαρκὶ μου.

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐψύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Ἐδίψησε τὴν ψυχήν μου, ποσπλῶς τοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀσθετῷ καὶ ἀνύδρῳ.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφελμοὶ μου, ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Πλεονάκες ἐπολέμησάν με ἐν νεότητος μου.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτούς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν τησσείχ τὴν ψυ-

χήν μου.

Καὶ γνώτε, ὅτι ἐθαυμάζωτε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ.

Οὐτε Κύριος ἀγαπᾷ κρίται, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὄσιους αὐτοῦ.

Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχές τῶν ὄσιων αὐτοῦ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν ὅσειῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὄσιων αὐτοῦ.

Η' αὔτεις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὄσιων.

Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὄσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγκαστίνης αὐτοῦ.

Δέξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Γένησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πᾶσα ἡ γῆ· Ἀλληλουϊά.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ· Ἀλληλουϊά.

Ψάλτε δὴ τῷ ὄντι ματὶ αὐτοῦ.

Δότε δέξαν ἐν αἰνέσι αὐτοῦ.

Δηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Εὐφραίνοθενσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλάσθω ἡ γῆ.

Λύτρωσιν ἀπέσειδε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ωραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Θεοὶ ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἥθελησεν ἐπάκησε.

Μήτηρ Σῶν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Τὰ ἐλέη σου, Κύρε, εἰς τὸν αἰώνα ἀπομακρύνει.

Απαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ σόματί μου.

Ἐώς τοῦ αἰώνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου.

Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενέαν καὶ γενεάν τὸν Σρόνον σου.

Τὸ σπέρμα αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα.

Καὶ κατακυρεύεται ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης.

Αὐτὸς ἐπικαλέσεται μου πατήρ μου εἰ σὺ, Θεός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

Κἀγώ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.

Τίς Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Περίζωσαι τὴν ἡρακλίαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου δυνατέ.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ράβδῳ σιδηρῷ.

Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν γῆμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

Σοὶ οἶσουσι βασιλεῖς δῶρα.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγένησάσε.

Σὺ ἴερεὺς εἰς τὸν αἰώνα κατὰ τὴν ταξιν Μελχισεδέκ.

Κύριος εἶπε πρός με υἱός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγένηκάσε.

Αἴτησαι παρὲ ἐμοῦ, καὶ δῶσωσαι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Ο' Θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνου.

Πάθδου εὐθύτητος ή ράθδος τῆς βασιλείας σου.

Ηγάπησας ὄνκαιοσύνη, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλεον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Οὕτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰ "Ἄγια Θεοφάνεια.

Καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα.

Ο' Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατατυχυνθῆ. Ἀλληλούϊα.
Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμήματα εὐφρατίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δέξιης ἐθρόνητησεν ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Ο' ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύμιε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνῇς αὐτῶν.

Αἴρουσιν οἱ ποταμοὶ ἐπερψίεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ιορδάνου καὶ Ερμονίείμ.

Αἴνυσσος ἄδυτον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταφακτῶν σου.

Οὕτι παρὰ σὸν πηγὴν ζωῆς, ἐν τῷ φωτέσου ὅψομενα φῶς.

Η' θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ιορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὄπίσω.

Τὰ ὄρη ἐσκήρητησαν ὡσὲ κροῖ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Α' πὸ προτύπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῆσόμεθα.

Σὺ ἐκραταλώσας ἐν τῇ μυνάμεισον τὴν θάλασσαν.

Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν φρακόντων ἐπὶ τοῦ ὑδάτων.

Σὺ διέρρηκας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἰθάμη.

Εἴδοτάν σε ὑδάτα ὁ Θεὸς, εἰδοσάν σε ὑδάτα, καὶ ἐφοσθηταν.

Ἐταράχθησαν ἄδυσσοι, πλῆθος ἥχους ὑδάτων.

Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γάρ τὰ βέλη τους διαπορέουνται.

Φωνὴ τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ.

Ἐφαναν αἱ ἀσφαπαῖσι τῇ οἰκουμένῃ.

Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοῖσι, καὶ αἱ τρίβοισι εὐνῦδας πολλοῖς, καὶ τὰ ἵκυντος οὐ γνωσθήσονται.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα εὐ-σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

Ἐεὶς τὴν Γ' παπαντήν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Λόγον ἀγαθὸν, Ἀλληλούϊα.

Εἴηρεύσκατο ἡ καρδία μου λόγου ἀγαθὸν· Αὐλληλούϊα.

Δέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Η' γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὁξυγράφου.

Ωραῖος κάλλει παρὲ τοὺς μέντοις τῶν ἀνθρώπων.

Εἴσεχύθη χάρις τοῖς χεῖλεσί σου.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαλαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου δινατέ.

Τῇ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλεστού.

Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευδοῦ, καὶ βασίλευε.

Καὶ ὀδηγήσει σε θαυμασός ἡ δέξιά σου.

Ο' θρύνος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰλūνατοῦ αἰλόνος.

Ρ' ἀδός εἰδύτητος, ἡ ἁβδός τῆς βασιλείας σου.

Ηγάπηρας δικαιοσύνη, καὶ ἐμίσηρας ἀνομίαν.

Διὰ τοῦτο ἔχεινε σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου, ἔλατον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Σύμμρνα καὶ σακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἴματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων.

Παρέστη ἡ βασιλίσσα ἐν ἀξιών σου, ἐν ἴματισμῷ μιαχρύσῳ, περιβεβλημένη πεποικιλμένη, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἱδε, καὶ κλίνου τὸ οὐρανό σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ηγίαστε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίσως

Ἄγιος ὁ ναὸς σου, Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγλασμά, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μήνησθήσομαι τοῦ ὄντος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Δέξα, καὶ νῦν, Αὐληγλούια!

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Ἡπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Τῷ ύιῷ τοῦ βασιλέως Ἀλλυλούια.

Ο' Θεὸς τὸ κοίμασιν τῷ βασιλεῖ ὅδος, καὶ τὴν δικαιοσύνην τοῦ θίᾳ τοῦ βασιλέως· Α' ληλούια.

Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

Α' ναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Εὐαγγελίζεσθαι εξ ημέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις θυνάμεις πολλῆς,

Ο' βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ.

Ο' μοσε Κύριος τῷ Δασδίῳ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ε' καρποῦ τῆς κοιλίας σου Σήπομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Κατατίθεσται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὥστε σαγῶν ἡ σάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Κύριε, κλήνον οὐρανούς καὶ κατάθηθε.

Καὶ ἔκλινεν οὐρανούς καὶ κατέβη.

Ε' ἔκλεξατο Κύριος τὴν Σιων, ἥρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Ηγίαστε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίσως.

Ο' Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ο' Θεὸς ἐμφανῶς ἔξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Α' νατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη.

Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.

Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

Οὐτὶ ἐρήμαστο πτωχὸν ἐκ μυνάσου, καὶ πένητα φῶνος μπῆχε βοηθός.

Ἐζαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πόντα τὰ ἔβη μακαριοῦσιν αὐτὸν.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Γαραὴλ ὁ ποιῶν θαύμαστα μένος:

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰώνα, καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πάσα ἡ γῆ, γένοιτο γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν, Αλληλοΐα.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Άλληλοΐα.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν ὁ θαυμασῶν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Αλληλοΐα.

Οὐτὶ ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου μπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Εὐχόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἐνσκα τῶν ἔχθρῶν σου τοῦ καταλίσαι ἔχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ἐπειμητας ἔχνεσαι καὶ ἀπώλετο ὡς ἀστεῖος.

Διόν, ἐν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς κεφαλήν γωνίας.

Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐξει θαυμασῆ ἐν δρθαλμοῖς ἡμῶν.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαύνς.

Ηὔκουσε, καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἡγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Λουδαίας.

Ἐπανει: Γερσαλήμ τὸν Κύριον, αἴγει τὸν Θεόν σου Σιών.

Τοῦ ἀναγγείλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἵνετην αὐτοῦ ἐν Γερουσαλήμ.

Εὐλογημένος ἐρέχθιμος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφρανεν ἡμέν.

Συσήτας ἑορτὴν, ἐν τοῖς πηκάξουσιν ἡώς τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστήρου.

Θεός μου εἰ σύ, καὶ ἐξομαλογήσομαι σοι, Θεές μου εἰ σύ καὶ ὑψώσω σε.

Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ, τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών.

Οὐπως ἂν ἔξαγγειλω πάσας τὰς αἰνέσειςου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Γις δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτῆρον τοῦ Γραφῆλ;

Ἐν αὐλαῖς οἶκου Κυρίου ἐν μέσῳ σου Γερουσαλήμ.

Βασιλεύσει Κύριος ἡς τὸν αἰῶνα ὁ Θεός σου Σιων εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Η^η αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Α'λληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ἐνεδύσατο Ἀλληλούϊα.

Ο' Κύριος ἐδαπέλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο Α'λληλούϊα.

Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιέβαστο.

Καὶ γὰρ ἐσερέπετε τὴν οἰκουμένην, ἦτις οὐ σαλευθήσεται.

Τις λαλήστε τὰς δυνασίας τοῦ Κυρίου, ἀκούσας ποιήσει πάστας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ἐ'ξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεην αὐτοῦ, καὶ τὰ διαματία αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀθρώπων.

Οὐτὶ ἐχέρτασες ψυχὴν κενήν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθημένους ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου.

Πεπεδηπένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

Εἰπάτωσαν οἱ λειτυρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

Η^η ψυχὴν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐκέλεψεν.

Η^η σθένησαν, καὶ οὐκ ἦν δρονθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Θλίβεσθαι αὐτούς.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου.

Οὐτὶ συνέτρεψε πύλας χαλκάς, καὶ μοχλούς σιδήρους συνέθλασε.

Καὶ θυτάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσασ·

Καὶ ἐξαγγειάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Τῷ ψωσάτωσαν αὐτὸν ἐκ ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρῃ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ἐ'ξηγέρθη ὡς ὁ μπνῶν Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.

Ανασήτω ὁ Θεός καὶ διασκορπισθήσασαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ.

Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύρος ἀγαλλιασθέμεθα καὶ εὐφρανθάμεν ἐν αὐτῇ.

Ανάσηθι Κύριος ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χειρί σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Δέξα, καὶ νῦν, Α'λληλούϊα.

Τῇ πέμπτῃ τῆς Αναλήψεως.

Ἄγαλλιάσεως· Ἄλληλούϊα.

Πάντα τὰ ἔδνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως· Α'λληλούϊα.

Οἵτι Κύριος ὑψιστος φοβερός βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάταν τὴν γῆν.

Τπέταξε λαοὺς ήμεν, καὶ ἔδνη ὑπὸ τοὺς πόδας ήμῶν.

Εἴξελέκατο ήμεν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ.

Ανέδην ὁ Θεός ἐν ἀλλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ στάλπιγγος.

Καὶ ἀνέδην ἐπὶ Χερουβίμ, καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ήμῶν.

Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δέξης.

Οἱ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Τις ἔσιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δέξης.

Κύριος κραταίσ καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡγούμεται τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δέξιῶν μου ἕως ἂν θῷ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου.

Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς οὐρανούς η δέξα αὐτοῦ.

Προσκυνήστε αὐτῷ πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ.

Οἱ Θεοί καθηται ἐπὶ θρόνου ὄργου αὐτοῦ.

Οἱ θρόνος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ανέθησε εἰς ὑψος ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἐκάθησας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

Οὐτε ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Γέψθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Γέψθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Γέψθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστίας σου.

Τις ὡς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ὃ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν.

Ψάλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλλατε.

Ψάλλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλλατε.

Γέψθετε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὅρος ἀγιον αὐτοῦ, ὅτι ἀγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Αλληλούϊα.

Τὴν ριζὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ σερέωμα. Ἄλλη λούΐα.

Οἱ οὐρανοὶ δημηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, πολήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ τὸ σερέωμα. Ἀλληλούϊα.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐξερεύθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τεῦ σόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ.

Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δέσκυψεν ἐπὶ τοὺς μίοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Πλὴρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ κατατυγίς σφοδρά.

Ἄνθρακες ἀνήρθησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέσθη.

Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Ἀπὸ τῆς τηλαυγῆσεως αὐτοῦ αἱ νεφέλαι ἐπῆλθον.

Πτέρυγες περιερέπει περιηργησμέναι, καὶ τὰ μετάξεινα αὐτῆς ἐν χλοἱότητι χρυσίου.

Η' μαρτυρία Κυρίου πισή σοφίζουσα νήπια.

Η' ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής φωτίζουσα δριβαλμούς.

Φωνὴ Κύριου συστείνοτος ἔρημον, καὶ συστείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάσσην.

Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσακαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Πέραντλ.

Βροχὴν ἐκούσιου ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳσου.

Αὖτὶ τὸν πτερύγων σου ἐγεννήθησαν οἱ μίσι σου.

Κατασγέσις αὐτοὺς ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ἥματα αὐτοῦ.

Ἐξαποστεῖται τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνισται τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ποὺ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μη ἀποβῆτιψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μη ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Αὐτὸς μοι τὴν ἀγαλλίσιν τοῦ σωτῆρού σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ σῆμαζον με.

Κύριος δώσει ρῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῆ.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Δέξα, καὶ νῦν, Αλληλούϊα.

Εἰς τὴν Γέννησιν, καὶ εἰς τὴν Αποτομὴν καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἕορτας τοῦ
Τιμίου Προδρόμου.

Ο φοβούμενος τὸν Κύριον. Αλληλούϊα.

Mακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Αλληλούϊα.

Ἐν ταῖς ἐντδλαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Αλληλούϊα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Η δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῦ εὐθίσπιν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. 4

Σωτηρία δὲ τῶν δίκαιων παρὰ Κυρίου.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δίκαιῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτὸν.

Ἄλμος Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ Θρόνου σου.

Ἐκεὶ ἐξανατελὼ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμαστο λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Γδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὔλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οἱ μοιώθην πελεκάνι ἥρημακῷ, ἐγενήθην ωσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ηγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς σρούθιον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Τὰ γόνατά μου ησθένησαν ἀπὸ νησελας, καὶ ή σάξ μου ηλλοιώθη δὲ ἔλαιον.

Πορεύμενος ἄκιντος, καὶ ἐργάζομενος θικαιοσύνην.

Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίσου κληθήσει.

Προπορεύεσθαι γάρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐταύμασται ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου, ἐγὼ ἐψύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτηρίσθιόν σου εἴπα.

Οὖν ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Ἐπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.

Γδοὺ τὰ χειλή μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ ἔγνως.

Καὶ ή γλῶσσα μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἐπαινόν σου.

Δέξα, καὶ νῦν, Αλληλούϊα.

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Αγίας καὶ Θεοπρομήτορος Αὐγῆς.

Τῇ δεήσεώς μου· Ἀλληλούϊα.

Ηγάπητα, ὅτι εἰσακούσετε Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου· Ἀλληλούϊα.

Οὐτὶ ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμόι, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Γί ἀνταπόδωστο τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκε μοι.

Εἴκ Θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἡλπίσαν ἐπὶ Κύριον.

Βοηθός καὶ ὑπερασπισῆς αὐτῶν ἐγίν.

Γοχίς μου, καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Ψωνὴ ἀγαλλιάσεως, καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων.

Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε μόναμιν, δεξιὰ κυρίου ὑψωσά με.

Εἴκομοδογήσομαί ποι, ἐτί ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Διέρρηξας τοὺς μεσμούς μου, τὸ δέσμω τοστίαν αἰνέσεώς μου, καὶ ἐν ὄντοτι Κυρίου ἐπεκαλέσομαι.

Κύριος μητοῖεις ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς.

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

(Ὥ)ην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζομεν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ οἱ ἐπαινουντες με κατ' ἐμοῦ ὥμνυσον.

Επέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδενώσε τὴν δέσην αὐτῶν.

Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέθλεψε τοῦ σεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων.

Μηνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὐ μέσχου ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν.

Ηὔκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιων, καὶ ἡγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Γουδαίας, ἐνεκεν τῶν κειμένων σου, Κύριε.

Ηὔκουσεν ἐκ ναοῦ ἀγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὕδατα αὐτοῦ.

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον, ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε.

Εἴκαπέσειλεν ἐτούτον τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσωσεν με, ἕδωκεν εἰς ὄντες τοὺς καταπατουντάς με.

Αὕτη δὲ πεποιθέναι ἐπὶ Κύρου, ηὔπομψαί τοι ἀνθρώπον.

Αὕτη δὲ πεποιθέναι ἐπὶ Κύρου, ηὔπομψαί τοι ἀρχαυστήν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαῖκα κατάκαρπος, ἐν τῷ οἰκῷ τοῦ Θεοῦ ἥλπισα, ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ωὕτος Κύρος τῷ Δασίδι ἀλήθειαν, καὶ οὐ μηδετήσει αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ Θρόνου σου.

Ἐκεὶ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δασίδι.

Εὔλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέσησε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Δέξα, καὶ νῦν, Αἴληλούτε.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ αἰνετὸς σφόδρα· Ἀλληλούϊα.

Μέγας Κύρος καὶ αἰνετός σφόδρα· Αἴληλούϊα.

Ἐν πόλει Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρᾳ ἀγίῳ αὐτοῦ·

Ἐτομάζων ὅρη ἐν τῇ ἰσχυὶ αὐτοῦ.

Αὐτοβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Τὰ ὅρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ διδύνησται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Παιωνήσονται τὰ ὥραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασται οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Οὐρανὸς τοῦ Θεοῦ, ὅρος τετυρωμένου, ὅρος πτονός.

Τις ἀναθήσεται εἰς τὸ ὅρος τοῦ Κυρίου; η τις σήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ;

Κύρος, τις παροικήσει ἐν τῷ σκητώματί σου; η τις κατασκηνώσει ἐν ὅρῃ ἀγίῳ σου;

Εἴκαπέσειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου.

Αὐτός με ὠδήγησαν, καὶ ἦγαγόν με εἰς ὅρος ἀγίων σου.

Ηδεξιάσου, καὶ ὁ βιαχίου σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου.

Φωτίζεις σὺ θαυμαστὸς ἀπὸ ὀρέων αἰώνιον.

Σὴ ἐσὶν ἡμέρᾳ, καὶ σὺ ἐσὶν ἡ νῦν.

Σὺ κατηρτίσω φρύσιν, καὶ ἥλιον.

Σὺ ἐπάκτες πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς.

Θέρος, καὶ ἔαρ σὺ ἐπλαστας αὐτά.

Σὸι ἐσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σῇ ἐσὶν ἡ γῆ.

Τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Τὸν Βορέαν, καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας.

Θασώρ, καὶ Ερμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσθόπου σου πορεύσονται.

Καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἐν τῇ δικαιουνησύ σου ὑψωθήσονται.

Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰώνος.

Δέξα, καὶ νῦν, Αὐληλούϊα.

Εἰς τὴν Κοιμησιν τῆς Τιμεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Πᾶσα ἡ γῆ· Αὐληλούϊα.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· Αὐληλούϊα.

Ἄστατε, καὶ ἀγαλλιάσθε, καὶ φᾶllατε.

Αὐλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.

Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

Δοσδέκασμένα ἀλαλίθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Οὐ Θεός ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Οὐ Θεός ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται,

Ηγίαστο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίστος.

Αἴγιαστη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ.

Οὐρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Ποτῆρους Σωτηρίου λήφθησαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτό κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπώσω.

Ἐπιερέφον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπτωσιν σου.

Ἄσχυνθήσωσαν, καὶ ἀποστρατήσωσαν εἰς τὰ ὅπιστα πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Σὺ ἔπλασάς με, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Ἐκράτητας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ μετὰ δέξης προσελάθου με.

Κύριε, εἰς χειράς σου παραβήσομαι τὸ πνεῦμα μου.

Οὕτι διδεύεσθαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἦως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἔξομιλογήσεως ἡχου ἐφράζοντος.

Πληρώσεις με εὑροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὁφθαλμῷ μου τὴν δέξιαν σου.

Εἴκηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετάσπου.

Ἄντη νὴ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίου.

Κύκλω αὐτοῦ νὴ σκηνὴ αὐτοῦ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄντα ματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἀνάσθη, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπτωσιν σου, σὺ καὶ νὴ κιβωτὸς τοῦ ἀγιασματός σου.

Ἄγιος ὁ ναός σου θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῷ ὀκτὼ σου πρέπει ἀγαλασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Αὐληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀποκρέω καὶ τῆς ἀποτυρώσεως.

Καὶ ἐκλαύσαμεν· Ἀλληλούϊα.

Eπὶ τὸν ποταμὸν Βαθυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν· Αὐληλούϊα.

Ἐν τῷ μιησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

Ἐπὶ ταῖς ἵτεσιν ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

Οὕτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους φῶν.

Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡράς ὑμνον,
 Αἴστετε ἡμῖν ἐκ τῶν ὠδῶν Σιῶν.
 Πῶς ἀσωμέν τὴν φθῆν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας.
 Εἴ τοι ἐπιλαθωματίου Γερουσιαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἡ δέξιά μου,
 Κολληθεῖν ἡ γλῶσσα μου τῷ λάρυγγι μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ.
 Εἴ τοι μὴ προανατέξωμαι τὴν Γερουσιαλήμ ὡς ἐν ὄφρῃ τῇ εὐφροσύνης μου.
 Μνησθῆτε Κύριε τῶν ὑπών Εἰδούμ, τὴν γῆμέραν Γερουσιαλήμ.
 Τῶν λεγόντων, ἔκκενούτε ἐκ κενοῦτε ἡώς τῶν Θεμελίων αὐτῆς.
 Θυγάτηρ Βασιλώνος ἡ ταλαιπώρος,
 Μακάριος ὡς ἀνταποδῶσι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὁ ἀνταπέδωκας ἡμών.
 Μακάριος, ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραντεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Αἴληλούτα.

